

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมรดาณิจนุเคราะห์
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus กับวิธีสอนแบบปกติ
A Comparison of Comprehension Ability
of 6th Grade students of Pramandanijjanukroh School
by Using Technique KWL-Plus and Conventional Teaching Method

หทัยรัตน์ เพชรmani¹ และ ชันชัย อธิเกียรติ²

¹สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Hathairat Pechmanee^{1*} and Khanchai Athikiat²

E-mail: Hathairat065@gmail.com¹

¹Department of Education Master of Education Teaching Thai, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand.

*Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus กับวิธีสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL- Plus และ (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ห้องเรียนได้มาจากการนำคะแนนผลสอบกลางภาคมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าทั้ง 3 ห้องมีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากเพื่อเลือก 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus และ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความ

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความ; ความสามารถในการอ่านจับใจความ; การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความสามารถในการอ่านจับใจความของสูงวก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

The purpose of this research was to: (1) compare the ability of reading comprehension of 6th Grade students who manage learning with KWL-Plus technique with Conventional Teaching Method. (2) To compare reading comprehension ability of 6th Grade students before and after study with KWL-Plus technique. (3) To compare reading comprehension ability of 6th Grade students before and after learning by conventional teaching methods. The population of the research are the grade 6 students in the second semester academic year 2018, three classrooms. The sample group used in the research was grade 6 students, two classrooms, a total of 60 students. Derived from the results of the mid-term exam results with ANOVA statistics from the analysis, it was found that all three classes had no different scores. Then, simple random sampling by drawing lots to select one classroom as an experimental group that has been taught by KWL-Plus technique and one classroom as a control group that has been taught by conventional teaching methods.

The research findings of the study were (1) Reading ability, comprehension of 6th Grade students of Pramandanijjanukroh School Who received the learning management with KWL-Plus technique higher than the group that received the learning by conventional teaching method with statistical significance at the level of .05 (2) Reading ability, comprehension of 6th Grade students of Pramandanijjanukroh School who have been learning management with the KWL-Plus technique higher than before with statistical significance at the level of .05 (3) Reading ability, comprehension of 6th Grade students of Pramandanijjanukroh School who have been learning management with the learning by conventional teaching method higher than before with statistical significance at the level of .05 .

Keywords: Reading comprehension; Ability of reading comprehension; Manage learning with KWL-Plus technique

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญของนักเรียน เป็นการวางรากฐานเพื่อการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่นต่อไปหากนักเรียนไม่สามารถอ่านและเข้าใจได้ก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาในการเรียนวิชาต่าง ๆ ตามมา “การอ่านที่สำคัญประการหนึ่งที่นักเรียนต้องหมั่นฝึกฝนคือการอ่านจับใจความเพราะการอ่าน

จับใจความเป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่านระดับต้นและเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป” (แววมยุรา, 2541 หน้า 17) ดังนั้นนักเรียนทุกคนจึงต้องมีทักษะในการอ่าน คือ ต้องอ่านได้เร็วและมีประสิทธิภาพเพื่อแสวงหาความรู้ทั้งหลายจนสามารถเข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการรวมทั้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ จากการสอนวิชาภาษาไทยในเรื่องของหลักภาษาผู้เรียนมีความเข้าใจในระดับดีแต่เมื่อเปรียบเทียบกับเวลาสอนการอ่านจับใจความสำคัญนักเรียนยังไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ทำให้ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการอ่านของนักเรียนอาจยังไม่บรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการเช่น นักเรียนไม่ชอบการอ่าน อ่านแล้วไม่สามารถทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน บทความที่อ่านมีขนาดยาวเกินไปทำให้เกิดความเบื่อหน่าย หรืออาจมีสาเหตุอื่น ๆ เช่น การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านของครูไม่น่าสนใจ ไม่สามารถสร้างความสนใจให้นักเรียนขณะทำกิจกรรมการอ่านได้ นักเรียนให้ความสนใจสื่อเทคโนโลยีมากกว่า ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจเรื่อง การอ่านและการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านเป็นอย่างดีจึงจะสามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรได้ตั้งไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีวิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมตรงกับความสนใจของนักเรียน เน้นให้นักเรียนรู้จักการอ่านและสามารถจับใจความสำคัญได้ อันจะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาและนำไปสู่ความเป็นเลิศทางกระบวนการคิดที่มีระบบ ทางผู้วิจัยจึงมีความคิดที่จะนำวิธีการจัดการเรียนรู้และเลือกใช้เทคนิคที่ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความอย่างมีความสุข สามารถแสวงหาความรู้จากการอ่านด้วยตนเองทั้งในช่วงก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และภายหลังจากการอ่านสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากการอ่านมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ เกิดการเรียนรู้ที่ดี สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่านของตนเองและถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจในเนื้อเรื่องได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 90 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียนซึ่งได้มาโดยการนำคะแนนผลสอบกลางภาคมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าทั้ง 3 ห้องมีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากเพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ
3. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับวิธีการสอนแบบปกติ
4. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางแก่ครูภาษาไทยในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus และพัฒนาการเรียนการสอนอ่านจับใจความสำคัญให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในระดับชั้นอื่น
2. ได้แนวทางในการสอนอ่านจับใจความในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนโรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ตามวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความและการประเมินความสามารถการอ่านจับใจความ

1. ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

สมบัติ จำปาเงิน ,สำเนียง มณีกาญจน์ (2548, หน้า 93-94) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าถึงหลาย ๆ ย่อหน้าได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจถ่องแท้เสียก่อนว่าใจความสำคัญอยู่ตรงไหนเพราะถ้าขาดใจความสำคัญแล้วเรื่องอื่นเองก็ไม่เกิดตามมา

แววมยุรา เหมือนนิล (2541, หน้า 12-31) ได้กล่าวถึงวิธีการจับใจความสำคัญดังนี้

1. ควรเริ่มต้นในการอ่านจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าอย่างถูกต้องแม่นยำ เพราะในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญอยู่ใจความเดียว
2. ใจความสำคัญแต่ละย่อหน้าหมายถึง ข้อความที่มีสาระครอบคลุมข้อความอื่นอื่นไว้ทั้งหมด
3. ใจความสำคัญแต่ละย่อหน้าจะอยู่ในประโยคใดประโยคหนึ่ง มีข้อสังเกตดังนี้
 - ประโยคต้นย่อหน้า จะเป็นจุดที่พบใจความสำคัญมากที่สุด
 - ประโยคท้ายย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความสำคัญรองลงมา

ประโยคกลางย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความสำคัญได้ยาก ไม่ปรากฏอย่างชัดเจน ผู้อ่านต้องสรุปออกมาเองเป็นการจับใจความที่ยากกว่า

4. การตัดประโยคหรือข้อความที่เป็นส่วนขยายในแต่ละย่อหน้าออก ก็จะเหลือส่วนที่เป็นใจความสำคัญ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า188) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญคือการอ่านให้เข้าใจเรื่องราวและจับสาระสำคัญโดยสรุปได้ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง แยกแยะได้ว่าใจความข้อใดเป็นใจความสำคัญ ใจความใดเป็นใจความรองหรือส่วนใดเป็นส่วนขยายใจความสำคัญ

2. การวัดความสามารถและประเมินผลการอ่าน

การประเมินผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้สอนทราบว่านักเรียนของตนมีพัฒนาการอย่างไร ซึ่งมีนักวิชาการสรุปไว้ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, หน้า 82-84) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการอ่านว่า สามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ และสำนวนต่าง ๆ

1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ทางไวยากรณ์

ทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้สันธาน คำบุพบท ที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื่อเชิญ หรืออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์รวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับข้อความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการอ่านรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เข้าใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่างๆ

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์ (2548, หน้า 48-49) อธิบายว่า การวัดผล หรือ ประเมินผลว่ามีประสิทธิภาพและความเข้าใจเพียงใดในเบื้องต้นพิจารณาได้จาก

ความเข้าใจ การเข้าใจเรื่องทีอ่านได้ครบถ้วนตามความประสงค์ของผู้แต่ง

ความเร็ว ความเร็วในการอ่านแม้จะมีความสำคัญรองลงมาจากความเข้าใจ แต่ก็จำเป็นเพราะการอ่านช้าเกินไปบางกรณีอาจไม่ทันกาล

ความมีนิสัยในการอ่าน อ่านอย่างมีสมาธิ มีนิสัยชอบจดบันทึก ตลอดจนค้นหาคำความหมายที่ไม่เข้าใจจากพจนานุกรม

ความสนใจ สนใจการอ่านอย่างสม่ำเสมอ

ความมีวิจาร์ณญาณ อ่านอย่างพินิจพิจารณานับเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับสูงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้

แวมยุรา เหมือนนิล (2541, หน้า 17) ให้ข้อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงให้เห็นว่าอ่านจับใจความได้หรือไม่ได้ ไว้ดังนี้

1. จำแนกลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านและสามารถเล่าโดยใช้ภาษาของตนเอง
2. บอกเล่าความทรงจำจากการอ่านโดยเฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อสถานที่
3. ปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังจากการอ่านได้
4. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือจินตนาการได้
5. การรวบรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่มีอยู่แล้ว
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้
8. การจำแนกใจความสำคัญ และขยายใจความสำคัญได้
9. การกล่าวสรุปได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และการประเมินผลการอ่านมีอยู่หลายวิธี ผู้เรียนอ่านแล้วต้องมีความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน สามารถบอกความหมายของคำ สรุปเรื่องราว แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น สามารถบอกเล่าและสรุปเรื่องราวจากการอ่านเป็นด้วยคำพูดของตนเอง อีกทั้งยังสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งความสามารถเหล่านี้ต้องอาศัยเครื่องมือในการวัดเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

2.1 *ความเป็นมาและลักษณะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus* การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ของ Car and Ogle (1987 : 626 – 631) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ไว้ดังนี้ K W L Plus ย่อมาจาก Know, Want to know และ Learned เป็นกลวิธีในการอ่านซึ่งโอเกิล คิดขึ้น

จากหลักสามประการคือ ให้นักเรียนทบทวนประสบการณ์เรียนรู้เดิมว่ารู้เกี่ยวกับอะไรเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นบ้าง (Know) ต้องการรู้อะไรเพิ่มกับหัวข้อนั้น (Want to know) และในระหว่างการเรียนรู้ได้เรียนรู้อะไร (Learned) ซึ่งเป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้การอ่านของนักเรียนมีเป้าหมาย โดยการเติมโครงสร้างความคิดในระหว่างอ่านและยังช่วยให้ครูค้นหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่อ่านโดยมีการสร้างแผนภาพตาราง KWL เพื่อให้นักเรียนได้บันทึกข้อมูลข้อคำถามลงในแต่ละช่องหลังอ่านจบ องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ดังนี้

K (What do I know?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่นักเรียนจะอ่านช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดีและผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิมซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

W (What do I want to learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านและเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L1 (What did I learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ พร้อมกับสำรวจข้อคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ เพื่อค้นหาคำตอบต่อไป หลังจากนั้นต่อมาในปีค.ศ.1987 คาร์และโอเกิล ได้ร่วมกันพัฒนารูปแบบการใช้เทคนิค KWL มาเป็น KWL- Plus โดยเพิ่มกิจกรรมในขั้น L คือการเพิ่มแผนภูมิการอ่าน (Mapping) และการสรุปเรื่อง (Summarizing) จากการอ่านทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายยิ่งขึ้น ดังนี้

L2 (Mapping) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นตอน K มาจัดกลุ่ม โดยเขียนความคิดหลักไว้ตรงกลาง แล้วแตกสาขาความคิดรอง ความคิดย่อยเพื่ออธิบายเพิ่มเติม

L3 (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสรุปเรื่องราวจากแผนผังความคิดอีกครั้งหนึ่ง เทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ยังส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการระดมสมอง และทำงานร่วมกับกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แก้ปัญหาร่วมกัน เป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนต้องการรู้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาให้เกิดปัญญา เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน และมีความสุขในการเรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นการระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่รู้ ตั้งคำถามในสิ่งที่ตนต้องการรู้เพื่อหาคำตอบตามเทคนิค KWL โดยเพิ่มส่วน Plus คือการเขียนแผนภาพความคิด และการสรุปเรื่อง การจัดการเรียนรู้เช่นนี้จะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ทั้งก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังการอ่าน และเสริมด้วยการสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้หลังทำกิจกรรมการอ่านเสร็จสิ้น

2.2 รูปแบบขั้นตอนการสอนอ่านแบบ KWL- Plus

ขั้นตอนการสอนอ่าน KWL-Plus ช่วยให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง ได้ตั้ง

วัตถุประสงค์ในการอ่านว่า ต้องการรู้อะไรบ้างซึ่งเป็นผลให้เราสามารถควบคุมการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Car & Ogle ,1987 หน้า 627)

ขั้นตอนการสอนที่เสนอแนะโดยคาร์ และ โอเกล มีดังต่อไปนี้

1. ก่อนการอ่าน ครูกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่อ่าน นักเรียนอภิปรายถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง และเขียนสรุปหัวข้อที่รู้ไว้หลังจากนั้นนักเรียนคาดเดาว่า จะพบข้อมูลอะไรบ้างจากย่อหน้าที่อ่าน หรือ อยากรู้ข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วตั้งคำถามในสิ่งที่ตนอยากรู้
2. ในระหว่างการอ่าน ในขณะที่อ่าน นักเรียนหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ก่อนการอ่าน ซึ่งจะทำให้เขาสามารถแยกแยะได้ว่า หัวข้อใดที่รู้แล้ว หรือหัวข้อใดที่ยังไม่เข้าใจ นอกจากนี้ในขณะที่อ่านอาจตั้งคำถามที่อยากรู้เพิ่มเติม เพื่อเป็นการชี้แนะแนวทางในขณะที่อ่านนักเรียนเขียนโน้ตย่อในสิ่งที่เรียนรู้จากบทอ่าน ซึ่งช่วยให้สามารถคัดเลือกข้อมูลสำคัญ ๆ จากย่อหน้านั้น
3. หลังการอ่าน นักเรียนอภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ในขณะที่อ่าน พิจารณาถึงคำถามในสิ่งที่อยากรู้ว่า ได้รับคำตอบตรงตามที่ต้องการหรือไม่

4. สรุปความคิดรวบยอดจากการแผนภูมิความคิดเพื่อประเมินความเข้าใจ

Plus คือ การเขียนแผนภูมิความหมายและการเขียนสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่านการเขียนแผนภูมิความหมายและการเขียนสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ KWL-Plus มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการอ่านเป็นการกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่อ่าน ขั้นระหว่างการอ่านเป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้ตอบคำถามและสามารถแยกแยะได้ว่าหัวข้อใดที่รู้แล้วหรือมีข้อใดที่ไม่เข้าใจทำให้นักเรียนสามารถคัดเลือกข้อมูลสำคัญๆออกมาได้ ขั้นหลังการอ่าน นักเรียนอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ว่าได้รับคำตอบที่ต้องการหรือไม่หลังจากนั้นเป็นขั้นตอนการเขียนแผนภาพความคิดและนำมาจัดลำดับความสำคัญ เข้าสู่ขั้นตอนสุดท้าย นักเรียนจะนำความคิดรวบยอดมาเขียนสรุปใจความสำคัญจากการอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปิติมาส จิววิเศษ (2555) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า (1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.42/81.22 (2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (5) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Randomized control group Pretest Posttest design มีกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 90 คน

2. กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการนำคะแนนผลสอบกลางภาคมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าทั้ง 3 ห้องมีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากเพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองและ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม ได้ผลดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/9 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/8 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus โดยศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมของ Car & Ogle (1987) ใช้เวลา 8 คาบ คาบละ 50 นาที มีการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนรวมทั้งหมด 10 คาบเรียนสำหรับกลุ่มทดลองโดยผ่านการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.94

2. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติโดยศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมของแวมยุรา เหมือนนิล (2541) ใช้เวลา 8 คาบ คาบละ 50 นาที มีการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนรวมทั้งหมด 10 คาบเรียนสำหรับกลุ่มควบคุมโดยผ่านการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.86

3. แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันแต่ใช้วิธีการเรียงลำดับข้อใหม่และสลับตัวเลือกใหม่ในแบบทดสอบสอบหลังเรียน วิธีการหาคุณภาพคือ (1) นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความจำนวน 60 ข้อเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความสอดคล้องโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์ จากนั้นพิจารณาว่าค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ .05 จึงถือว่ามีความสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้โดยมีแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 47 ข้อ

4. นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 47 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

5. นำผลคะแนนการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ จากนั้นนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พบว่า มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.40 - 0.77 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.40 - 0.67

6. นำข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นตามสูตร KR – 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) พบว่าแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 จึงนำแบบทดสอบไปใช้ในการทดลอง

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus กับวิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	26.77	1.98	7.054	*.00
กลุ่มควบคุม	30	21.53	3.55		

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.77 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.53 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
การทดสอบก่อนเรียน	30	21.20	2.51	16.99	*.00
การทดสอบหลังเรียน	30	26.77	1.98		

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.20 และความสามารถการอ่านจับใจความหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.77 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มควบคุม	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
การทดสอบก่อนเรียน	30	20.40	4.64	2.08	*.02
การทดสอบหลังเรียน	30	21.53	3.55		

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.40 และความสามารถการอ่านจับใจความหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.53 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับวิธีสอนแบบปกติ อภิปรายผลได้ ดังนี้

5.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ดังนี้

ขั้น K เป็นการใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นกิจกรรมขั้นก่อนการอ่าน เพราะความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นพื้นฐานสำคัญในขั้นตอนของกิจกรรมก่อนการอ่านซึ่งสอดคล้องกับ แม้นมาศ ขวลิต (2544, หน้า 9) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการรับสารซึ่งแสดงด้วยถ้อยคำที่เขียนลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยใช้อวัยวะสำหรับรับสารคือ ตา เมื่อสมองรับภาพ สมองจะจดลงในหน่วยความจำทันที และบอกให้ได้ทันทีว่า “รู้” หรือ “ไม่รู้” อัตราความเร็วของกระบวนการในการรับสารจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้อ่าน

ขั้น W เป็นกิจกรรมเน้นให้นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการรู้จากเรื่องที่อ่านซึ่งสอดคล้องกับ วัชร เล่าเรียนดี (2547, หน้า 93-95) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus จะเกิดประสิทธิภาพต้องขึ้นอยู่กับที่ตั้งคำถาม ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามและหาคำตอบโดยสามารถเชื่อมโยงเรื่องที่กำลังอ่านอย่างสร้างสรรค์

ขั้น L เป็นลำดับขั้นตอนในการอ่านนักเรียนจะต้องให้ความสนใจอ่านเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งขั้นตอนนี้นักเรียนจะต้องมีความตั้งใจเป็นพิเศษเพื่อค้นหาใจความสำคัญของเรื่องและนำข้อมูลที่ได้อ่านมาตอบคำถามที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Savage (1994) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า เป้าหมายของการอ่านจับใจความนอกจากผู้อ่านจะสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องได้แล้วผู้อ่านจะต้องคิดโดยสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างผู้อ่านกับสารที่อ่านหมายถึงผู้อ่านมีความคิดเกิดขึ้นโดยความคิดนั้นต้องเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่อ่านหรือเป็นการเชื่อมโยงความคิดจากการอ่าน

ขั้น Plus เป็นการสรุปโดยการใช้แผนภาพความคิดเพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกการคิดอย่างเป็นระบบทำให้นักเรียนสามารถทบทวนเรื่องราวจากการอ่าน อีกทั้งยังช่วยในเรื่องของการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนให้ดีขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้แผนภาพความคิดเป็นการเชื่อมโยงความคิดและสามารถนำมาเขียนเป็นความเรียงเพื่อเป็นการทบทวนและเกิดความเข้าใจมากขึ้น และยังสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ (2544 : 76) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการใช้แผนภาพความคิดไว้ว่า มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ เพิ่มความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้ช่วยพัฒนาความคิดนำไปสู่การคิดได้หลากหลาย

5.2 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระ-
มรดานิจจานุเคราะห์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอน ก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน หลังการอ่าน และการสรุปใจความสำคัญ โดยใช้แผนภาพความคิดในการจัดระเบียบข้อมูลจนถึงขั้นตอนการเรียบเรียงและเขียนเพื่อสรุปใจความสำคัญ ในระหว่างขั้นตอนการฝึกนักเรียนจะมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมสู่ความรู้ใหม่ การกระตุ้นให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เพื่อเป็นการพัฒนาการคิดการเชื่อมโยงข้อมูลนำมาเขียนเป็นแผนผังความคิดและนำมาสรุปเป็นใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งในระหว่างขั้นตอนดังกล่าวนี้นักเรียนจะได้ฝึกคิดและค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550) พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระ-
มารดาภิเษกนุเคราะห์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 3 ชั้นคือ ชั้นนำ ชั้นสอน
และชั้นสรุป นักเรียนได้ทดลองฝึกความสามารถในการอ่านจับใจความตามขั้นตอนมีการจัดกิจกรรมที่กระตุ้น
ความคิดเชื่อมโยงสู่เนื้อหาและลงมือปฏิบัติร่วมกัน การใช้บทอ่านที่หลากหลายและต่างชนิดกันไป เช่น การอ่าน
จับใจความนิทาน การอ่านจับใจความบทความ การอ่านจับใจความบทร้อยกรอง และการอ่านจับใจความ
เรื่องสั้น ผลจากการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องทำให้ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการ
จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. การทำกิจกรรมการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL-Plus ครูควรเลือกบทอ่านโดยเริ่มจากบทอ่าน
ที่ง่าย ๆ ก่อนเพื่อเป็นการปูพื้นฐานในการฝึกปฏิบัติในครั้งต่อ ๆ ไปและควรเลือกบทอ่านที่หลากหลายเหมาะสม
กับวัย และความต้องการของนักเรียนเพื่อดึงดูดความสนใจและส่งเสริมการอ่านที่หลากหลายให้กับนักเรียน
2. การทำกิจกรรมการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL-Plus ครูควรมีบทบาทที่สำคัญในการกระตุ้น
ให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ และควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยกันในการระดม
ความคิด ตั้งคำถาม หาคำตอบ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนระดับชั้น
อื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความให้ดียิ่งขึ้น
2. ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ไปใช้พัฒนาความสามารถในด้านอื่นเพิ่มเติม
เช่น การอ่านเพื่อการคิดวิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นต้น

เอกสารและรายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545*.
กรุงเทพมหานคร: การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.).
- ปิติมาส จีววิเศษ. (2555). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแบบปกติ*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตร และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แมนมาส ขวลิต. (2544). *แนวทางที่ส่งเสริมการอ่าน(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2547). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ*. กรุงเทพมหานคร: สุริยสาส์น.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ.(2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. เชียงใหม่ :
เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- อัญญาพร วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์แห่ง
มหาวิทยาลัย.

- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Carr, Eileen and Donna Ogle. (1987). *KWL-PLUS: A strategies for Comprehension and Summarization*, Journal of Reading. 30(04): 626-631, April.
- Savage, J.F. (1994). *Teaching Reading Using Literature* Madison: Brown & Benchmark Publishers.